EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1073/2009

av den 21 oktober 2009

om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss och om ändring av förordning (EG) nr 561/2006

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 71,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [1],

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget [2], och

av följande skäl:

(1) Ett antal betydande ändringar kommer att göras i rådets förordning (EEG) nr 684/92 av den 16 mars 1992 om gemensamma regler för internationell persontransport med buss [3] och i rådets förordning (EG) nr 12/98 av den 11 december 1997 om villkoren för att transportföretag skall få utföra nationella persontransporter på väg i en annan medlemsstat än den där de är hemmahörande [4]. Av tydlighetsskäl och förenklingsskäl bör dessa förordningar omarbetas och sammanföras till en enda förordning.

(2) Fastställandet av en gemensam transportpolitik innebär bl.a. fastställande av gemensamma regler för internationella persontransporter på väg såväl som villkoren för att transportföretag ska få utföra nationella transporter i en annan medlemsstat än den där de är hemmahörande.

(3) För att säkerställa ett sammanhängande ramverk för internationella persontransporter med buss inom gemenskapen, bör denna förordning tillämpas på alla internationella transporter på gemenskapens territorium. Transporter från medlemsstater till tredjeländer regleras fortfarande till stor del genom bilaterala avtal mellan medlemsstaterna och dessa tredjeländer. Så länge nödvändiga avtal inte har ingåtts mellan gemenskapen och de berörda tredjeländerna bör därför den här förordningen inte tillämpas på den del av resan som företas på den medlemsstats territorium där passagerare tas upp eller släpps av. Den bör emellertid tillämpas i en medlemsstat som är transitland.

(4) Friheten att tillhandahålla tjänster är en grundläggande princip för den gemensamma transportpolitiken, och den förutsätter att transportföretag från alla medlemsstater är garanterade tillträde till de internationella transportmarknaderna utan att diskrimineras på grund av nationalitet eller etableringsort.

(5) Gemenskapstillstånd bör krävas för internationella persontransporter med buss. Transportföretagen bör åläggas att förvara en bestyrkt kopia av gemenskapstillståndet ombord på varje fordon för att förenkla de kontroller som utförs av kontrollmyndigheterna, särskilt de kontroller som utförs utanför den medlemsstat där transportföretaget är etablerat. Villkoren för att utfärda och återkalla gemenskapstillstånden bör fastställas, liksom deras giltighetstid och tillämpningsföreskrifter. Det är också nödvändigt att fastställa mer detaljerade specifikationer för utformningen av gemenskapstillståndet och de bestyrkta kopiorna av detta.

(6) Vägkontroller bör utföras utan direkt eller indirekt diskriminering på grundval av vägtransportföretagens nationalitet eller etableringsland eller fordonets registreringsland.

(7) För att tillgodose marknadens krav bör i vissa fall en flexibel ordning för speciell linjetrafik och för viss tillfällig trafik gälla.

(8) Kravet på tillstånd för linjetrafik bör behållas men vissa regler bör ändras, särskilt när det gäller förfarandet vid tillståndsgivning.

---

[1] EUT C 10, 15.1.2008, s. 44.

[2] Europaparlamentets yttrande av den 5 juni 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 9 januari 2009 (EUT C 62 E, 17.3.2009, s. 25), Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 april 2009 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 24 september 2009.

[3] EGT L 74, 20.3.1992, s. 1.

[4] EGT L 4, 8.1.1998, s. 10.

(9) Tillstånd för linjetrafik bör hädanefter beviljas efter ett förfarande för tillståndsgivning, förutom om det hos den sökande finns klart angivna anledningar till avslag. Anledningarna till avslag med hänvisning till den aktuella marknaden bör vara antingen att trafiken allvarligt skulle skada livskraften hos jämförbar trafik som omfattas av ett eller flera kontrakt om allmännyttiga tjänster på de direkt berörda sträckorna eller att huvudsyftet med trafiken inte är att bedriva persontransport mellan hållplatser belägna i olika medlemsstater.

(10) Transportföretag bör ges möjlighet att bedriva inrikes persontransporter på väg i medlemsstater där de inte är hemmahörande, men hänsyn bör tas till varje transportforms särskilda förhållanden. När sådan cabotagetrafik äger rum bör den omfattas av gemenskapslagstiftningen, till exempel Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet ([1]) och den nationella lagstiftning som är i kraft på specificerade områden i värdmedlemsstaten.

(11) Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster ([2]) är tillämpliga på transportföretag som utför cabotagetrafik.

(12) När det gäller linjetrafik bör endast sådan trafik som bedrivs i samband med internationell linjetrafik, med undantag av stads- och förortstrafik, tillåtas för transportföretag som är hemmahörande i en annan medlemsstat, och då omfattas av vissa villkor, särskilt värdmedlemsstatens gällande lagstiftning.

(13) Medlemsstaterna bör ge varandra ömsesidigt bistånd för att denna förordning ska kunna tillämpas effektivt.

(14) De administrativa formaliteterna bör så långt det är möjligt minskas men utan att de kontrollmöjligheter och sanktioner avskaffas som säkerställer att denna förordning tillämpas korrekt och att efterlevnaden kontrolleras effektivt. Därför bör de befintliga reglerna om återkallande av gemenskapstillstånd tydliggöras och stärkas. De nuvarande reglerna bör anpassas för att möjliggöra effektiva sanktioner för allvarliga överträdelser som begåtts i en annan medlemsstat än den där företaget är etablerat. Sanktionerna bör vara icke-diskriminerande och stå i proportion till hur allvarliga överträdelserna är. Det bör vara möjligt att överklaga sanktioner.

(15) Medlemsstaterna bör i sina nationella elektroniska register över transportföretag som bedriver yrkesmässig trafik registrera alla allvarliga överträdelser som begåtts av transportföretag och för vilka det ålagts sanktioner.

(16) För att underlätta och förbättra informationsutbytet mellan de nationella myndigheterna bör medlemsstaterna utbyta relevant information via de nationella kontaktpunkter som har upprättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik ([3]).

(17) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([4]).

(18) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att fastställa utformningen av vissa dokument som ska användas vid tillämpningen av denna förordning och att anpassa bilagorna I och II till denna förordning till den tekniska utvecklingen. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

(19) Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra denna förordning, särskilt när det gäller effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner.

(20) För att främja turism och användningen av miljövänliga transportmedel bör förordning (EG) nr 561/2006 ändras så att förare som utför en enstaka tillfällig internationell persontransport får skjuta upp sin veckovila i högst tolv på varandra följande 24-timmarsperioder om de utför persontransporter som normalt sett inte innebär oavbrutna och långa körperioder. Ett sådant uppskjutande bör endast tillåtas under mycket strikta villkor som tryggar trafiksäkerheten och tar hänsyn till förares arbetsförhållanden, bl.a. skyldigheten att ta ut veckovila omedelbart före och efter transporten. Kommissionen bör noggrant övervaka hur detta undantag utnyttjas. Om den faktiska situation som motiverar ett sådant undantag ändras väsentligt och undantaget leder till att trafiksäkerheten försämras bör kommissionen vidta lämpliga åtgärder.

([1]) EUT L 102, 11.4.2006, s. 1.
([2]) EGT L 18, 21.1.1997, s. 1.
([3]) Se sidan 51 i detta nummer av EUT.
([4]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(21) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att säkerställa ett sammanhängande ramverk för internationella persontransporter med buss inom gemenskapen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför på grund av dess omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska gälla sådana internationella persontransporter med buss inom gemenskapens territorium som utförs i yrkesmässig trafik eller för egen räkning av transportföretag, som är etablerade i en medlemsstat enligt dess lagstiftning, med fordon som är registrerade i denna medlemsstat och som genom sin konstruktion och utrustning är lämpade och avsedda för transport av mer än nio personer, föraren medräknad; förordningen gäller också resor som i samband med dessa transporter företas med fordon av detta slag utan passagerare.

Ett byte av fordon eller ett avbrott i resan för att en del av den ska kunna genomföras med ett annat transportmedel påverkar inte tillämpningen av denna förordning.

2. Vid transporter från en medlemsstat till ett tredjeland och omvänt ska denna förordning gälla för den del av resan som utgörs av transitering genom en annan medlemsstats territorium. Den ska inte gälla för den del av resan som företas inom den medlemsstats territorium där passagerare tas upp eller släpps av, så länge något nödvändigt avtal inte har träffats mellan gemenskapen och det berörda tredjelandet.

3. I avvaktan på att de avtal som avses i punkt 2 ingås ska denna förordning inte påverka tillämpningen av sådana bestämmelser om transport från en medlemsstat till ett tredjeland och omvänt som finns i bilaterala avtal mellan medlemsstaterna och dessa tredjeländer.

4. Denna förordning ska tillämpas på yrkesmässigt bedrivna, tillfälliga, nationella persontransporter på väg av ett utlandsetablerat transportföretag i enlighet med bestämmelserna i kapitel V.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. internationell persontransport:

   a) en resa som företas med ett fordon där avrese- och bestämmelseorten ligger i två olika medlemsstater, med eller utan transitering genom en eller flera medlemsstater eller ett eller flera tredjeländer,

   b) en resa som företas med ett fordon där avrese- och bestämmelseorten ligger i en och samma medlemsstat, varvid passagerare tas upp eller släpps av i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland,

   c) en resa som företas med ett fordon från en medlemsstat till ett tredjeland eller omvänt, med eller utan transitering genom en eller flera medlemsstater eller ett eller flera tredjeländer,

   d) en resa som företas med ett fordon mellan tredjeländer, med transitering genom en eller flera medlemsstaters territorium,

2. *linjetrafik*: persontransporter vid regelbundna tider längs bestämda färdvägar, varvid passagerarna får stiga på och av vid i förväg bestämda hållplatser,

3. *speciell linjetrafik*: linjetrafik, oavsett vem som bedriver den, för befordran av särskilda passagerarkategorier med uteslutande av andra passagerare,

4. *tillfällig trafik*: trafik som inte utgör linjetrafik, inbegripet speciell linjetrafik, och som särskilt kännetecknas av befordran av grupper som har bildats av arrangören eller av transportföretaget,

5. *transporter för egen räkning*: transporter utan vinstsyfte eller kommersiellt syfte som ordnas av en fysisk eller juridisk person där

   — transportverksamheten endast är en sidoverksamhet för den fysiska eller juridiska personen, och

   — de fordon som används ägs eller har köpts på avbetalning eller hyrts med långtidskontrakt av den fysiska eller juridiska personen samt framförs av en anställd hos den personen eller av den fysiska personen själv eller av personal som är anställd hos företaget eller ställts till företagets förfogande enligt en avtalsförpliktelse,

6. *värdmedlemsstat*: en medlemsstat i vilken ett transportföretag bedriver verksamhet som inte är den medlemsstat i vilken transportföretaget är etablerat,

7. cabotagetrafik:

— yrkesmässiga, tillfälliga inrikes persontransporter på väg i en värdmedlemsstat, eller

— när passagerare tas upp eller släpps av i samma medlemsstat i samband med internationell linjetrafik i enlighet med bestämmelserna i denna förordning, förutsatt att detta inte är huvudsyftet med denna trafik,

8. *allvarlig överträdelse av gemenskapens vägtransportlagstiftning*: en överträdelse som kan leda till att det goda anseendet går förlorat i enlighet med artikel 6.1 och 6.2 i förordning (EG) nr 1071/2009 och/eller till tillfälligt eller permanent återkallande av ett gemenskapstillstånd.

Artikel 3

Frihet att tillhandahålla tjänster

1. Den som bedriver sådan yrkesmässig trafik som avses i artikel 1 ska i enlighet med denna förordning ha rätt att utföra linjetrafik, inbegripet speciell linjetrafik och tillfällig trafik med buss, utan att diskrimineras på grund av nationalitet eller etableringsort, om han

a) i etableringsmedlemsstaten har tillstånd att bedriva linjetrafik, inbegripet speciell linjetrafik eller tillfällig trafik med buss, i enlighet med villkoren för tillträde till marknaden i den nationella lagstiftningen,

b) uppfyller villkoren i gemenskapsreglerna om rätt att yrkesmässigt bedriva nationella och internationella persontransporter på väg, och

c) uppfyller rättsliga krav för förare och fordon, särskilt rådets direktiv 92/6/EEG av den 10 februari 1992 om montering och användning av hastighetsbegränsande anordningar i vissa kategorier av motorfordon inom gemenskapen [1], rådets direktiv 96/53/EG av den 25 juli 1996 om största tillåtna dimensioner i nationell och internationell trafik och högsta tillåtna vikter i internationell trafik för vissa vägfordon som framförs inom gemenskapen [2] och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG av den 15 juli 2003 om grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport [3].

2. Den som bedriver sådan transportverksamhet för egen räkning som avses i artikel 1 ska ha rätt att utföra de transporter som anges i artikel 5.5 utan att diskrimineras på grund av nationalitet eller etableringsort, om han

a) i etableringsmedlemsstaten har tillstånd att utföra transporter med buss i enlighet med villkoren för tillträde till marknaden i nationell lagstiftning, och

b) uppfyller gällande lagstadgade krav för förare och fordon, särskilt direktiven 92/6/EEG, 96/53/EG och 2003/59/EG.

KAPITEL II

GEMENSKAPSTILLSTÅND OCH TILLTRÄDE TILL MARKNADEN

Artikel 4

Gemenskapstillstånd

1. För att utföra internationella persontransporter med buss krävs innehav av ett gemenskapstillstånd, utfärdat av de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten.

2. De behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten ska till innehavaren utfärda gemenskapstillståndet i original, vilket ska förvaras av transportföretaget, samt så många bestyrkta kopior som motsvarar det antal fordon som innehavaren av gemenskapstillståndet använder för att bedriva internationella persontransporter, antingen de disponeras i kraft av eget ägande eller på annat sätt, särskilt genom avbetalningsköp, hyra eller förfogas över enligt leasingavtal.

Gemenskapstillståndet och de bestyrkta kopiorna av detta ska överensstämma med den mall som återges i bilaga II. De ska innehålla minst två av de säkerhetskomponenter som anges i bilaga I.

Kommissionen ska anpassa bilagorna I och II till den tekniska utvecklingen. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 26.2.

Gemenskapstillståndet och de bestyrkta kopiorna av detta ska vara försedda med den tillståndsgivande myndighetens stämpel, vara undertecknade och försedda med ett serienummer. Gemenskapstillståndets och de bestyrkta kopiornas serienummer ska noteras i det nationella elektroniska register över vägtransportföretag som anges i artikel 16 i förordning (EG) nr 1071/2009, som en del av uppgifterna om transportföretaget.

3. Gemenskapstillståndet ska utfärdas i transportföretagets namn och får inte överlåtas. En bestyrkt kopia av gemenskapstillståndet ska medföras i transportföretagets samtliga fordon och ska visas upp på begäran av en behörig kontrollant.

[1] EGT L 57, 2.3.1992, s. 27.
[2] EGT L 235, 17.9.1996, s. 59.
[3] EUT L 226, 10.9.2003, s. 4.

4. Gemenskapstillståndet ska utfärdas för en förnybar period av högst tio år.

Gemenskapstillstånd och bestyrkta kopior av detta som har utfärdats före den dag då denna förordning börjar tillämpas ska gälla till och med deras sista giltighetsdag.

5. De behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten ska varje gång en ansökan om gemenskapstillstånd inkommer eller ett gemenskapstillstånd förnyas i enlighet med punkt 4 i den här artikeln kontrollera om transportföretaget uppfyller eller fortfarande uppfyller villkoren i artikel 3.1.

6. Om villkoren i artikel 3.1 inte är uppfyllda ska de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten avslå ansökan om att utfärda eller förnya gemenskapstillståndet eller återkalla tillståndet och ange skälen för sitt beslut.

7. Medlemsstaterna ska garantera att den som ansöker om eller innehar ett gemenskapstillstånd har rätt att överklaga ett avslagsbeslut eller ett beslut om att återkalla tillståndet, som har fattats av de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten.

8. Medlemsstaterna får besluta att gemenskapstillståndet även ska vara giltigt för utförande av nationella transporter.

Artikel 5

Tillträde till marknaden

1. Linjetrafik ska vara allmänt tillgänglig, dock med förbehåll för obligatorisk platsreservation där så är lämpligt.

Tillstånd enligt kapitel III ska krävas för sådan linjetrafik.

För linjetrafik från en medlemsstat till ett tredjeland och omvänt ska tillstånd krävas i enlighet med det bilaterala avtalet mellan medlemsstaten och tredjelandet och, i lämpliga fall, transitmedlemsstaten, så länge som det nödvändiga avtalet mellan gemenskapen och det berörda tredjelandet inte ingåtts.

Trafikens reguljära karaktär ska inte påverkas av att villkoren för att bedriva trafiken anpassas.

För parallell eller tillfällig trafik som betjänar samma kundkrets som befintlig linjetrafik, samt för sådana fall då befintlig linjetrafik sker utan stopp vid vissa hållplatser eller med stopp vid ytterligare hållplatser ska samma regler gälla som för den befintliga trafiken.

2. Speciell linjetrafik ska omfatta

a) transport av anställda mellan hemmet och arbetsplatsen,

b) transport av elever och studerande till och från utbildningsanstalter.

Det förhållandet att den speciella trafiken anpassas efter användarnas behov ska inte ändra dess karaktär av linjetrafik.

Tillstånd enligt kapitel III ska inte krävas för speciell linjetrafik som omfattas av ett avtal som har ingåtts mellan arrangören och transportföretaget.

3. Tillstånd enligt kapitel III ska inte krävas för tillfällig trafik.

För anordnande av parallell eller tillfällig trafik som är jämförbar med befintlig linjetrafik och som betjänar samma kundkrets som denna ska emellertid tillstånd krävas i enlighet med förfarandet i kapitel III.

Enbart det förhållandet att den tillfälliga trafiken bedrivs med vissa intervaller ska inte ändra dess karaktär av tillfällig trafik.

Tillfällig trafik får bedrivas av en grupp av transportföretag för en och samma arrangörs räkning och resenärerna får under resan byta till en sådan anslutande förbindelse på en medlemsstats territorium som betjänas av ett annat transportföretag i samma grupp.

Kommissionen ska fastställa förfarandena för att meddela de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna namnen på transportföretagen och anslutningspunkterna utmed färdvägen. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 26.2.

4. På samma sätt ska tillstånd för färd utan passagerare inte krävas i samband med sådan transport som avses i punkt 2 tredje stycket och i punkt 3 första stycket.

5. Transport för egen räkning ska vara undantagen från all tillståndsskyldighet, men ska vara underkastad en ordning med certifikat.

Certifikaten ska utfärdas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där fordonet är registrerat och ska gälla hela resan inklusive transitering.

Kommissionen ska fastställa certifikatens utformning. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 26.2.

KAPITEL III

LINJETRAFIK SOM KRÄVER TILLSTÅND

Artikel 6

Utfärdande av tillstånd

1. Tillstånd ska utfärdas i transportföretagets namn och de får inte överlåtas. Ett transportföretag som har erhållit ett tillstånd får dock, om den behöriga myndigheten i den medlemsstat där avreseorten är belägen, nedan kallad *den tillståndsgivande myndigheten*, tillåter detta, bedriva trafiken genom en underentreprenör. I detta fall ska namnet på underentreprenören och dennes roll anges i tillståndet. Underentreprenören ska uppfylla kraven i artikel 3.1. I den här punkten avses med avreseort en av linjens ändstationer.

Om flera företag har gått samman för att bedriva linjetrafik ska tillståndet utfärdas i samtliga företags namn och samtliga transportföretags namn ska anges. Tillståndet ska lämnas till det företag som leder verksamheten och kopior ska lämnas till de övriga företagen.

2. Giltighetstiden för ett tillstånd ska vara högst fem år. På begäran av den sökande eller efter överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där passagerarna tas upp eller sätts av, får en kortare giltighetstid bestämmas.

3. I tillståndet ska följande anges:

a) Slag av trafik.

b) Färdvägen med särskilt angivande av avrese- och bestämmelseort.

c) Tillståndets giltighetstid.

d) Tidtabell och hållplatser.

4. Kommissionen ska fastställa tillståndens format. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 26.2.

5. Tillstånd ska berättiga tillståndshavaren att bedriva linjetrafik i alla de medlemsstater genom vars territorier färdvägen går.

6. Den som bedriver linjetrafik får använda extrafordon för att klara av tillfälliga situationer och undantagssituationer. Sådana extrafordon får endast användas på samma villkor som de som fastställs i det tillstånd som avses i punkt 3.

I detta fall ska transportföretaget se till att följande dokument finns i fordonet:

a) En kopia av tillståndet för linjetrafik.

b) En kopia av avtalet mellan den som bedriver linjetrafiken och det företag som tillhandahåller extrafordon, eller motsvarande dokument.

c) En bestyrkt kopia av gemenskapstillståndet utfärdat till den som tillhandahåller extrafordonen för trafiken.

Artikel 7

Ansökan om tillstånd

1. Ansökan om tillstånd för linjetrafik ska göras hos den tillståndsgivande myndigheten.

2. Kommissionen ska fastställa ansökningarnas utformning. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 26.2.

3. Den som söker tillstånd ska lämna de ytterligare uppgifter som han anser relevanta eller som den tillståndsgivande myndigheten begär, och särskilt en körplan som visar att linjetrafiken kommer att bedrivas i enlighet med gemenskapsbestämmelserna i fråga om kör- och vilotider, samt en kopia av gemenskapstillståndet.

Artikel 8

Förfarande vid tillståndsprövning

1. För att tillstånd ska kunna beviljas krävs samtycke från myndigheterna i samtliga de medlemsstater där passagerare tas upp eller sätts av. Den tillståndsgivande myndigheten ska till dessa myndigheter, liksom till de behöriga myndigheterna i medlemsstater vars territorier passeras utan att passagerare tas upp eller sätts av, lämna en kopia av ansökan och kopior av andra handlingar av betydelse samt ange sin egen bedömning.

2. De behöriga myndigheterna i de medlemsstater vars samtycke har begärts ska yttra sig över ansökan till den tillståndsgivande myndigheten inom två månader. Denna tidsfrist ska räknas från den dag då begäran om samtycke togs emot och detta datum ska anges på mottagningsbeviset. Om beslutet från de behöriga myndigheterna i de medlemsstater vars samtycke har begärts innebär avslag, ska det innehålla en utförlig motivering. Om den tillståndsgivande myndigheten inte får något svar inom två månader ska de tillfrågade myndigheterna anses ha gett sitt samtycke och den tillståndsgivande myndigheten får bevilja tillståndet.

Myndigheterna i de medlemsstater vilkas territorier passeras utan att passagerare tas upp eller sätts av får lämna sina synpunkter till den tillståndsgivande myndigheten inom den tidsfrist som anges i första stycket.

3. Den tillståndsgivande myndigheten ska fatta sitt beslut om ansökan inom fyra månader från den dag då ansökan lämnades in av transportföretaget.

4. Tillstånd ska beviljas utom i de fall då

a) den sökande inte kan bedriva den trafik som ansökan gäller med den utrustning som han direkt förfogar över,

b) den sökande har underlåtit att följa nationell eller internationell vägtransportlagstiftning, särskilt de villkor och krav som gäller tillstånd för internationell persontransport, eller har gjort sig skyldig till allvarliga överträdelser av gemenskapens vägtransportlagstiftning, särskilt de regler som gäller fordon samt kör- och vilotider för förare,

c) det gäller en ansökan om förnyat tillstånd, i ett fall där villkoren för tillståndet inte har följts,

d) en medlemsstat, på grundval av en detaljerad analys, konstaterar att trafiken i fråga allvarligt skulle påverka lönsamheten hos jämförbar trafik på de direkt berörda sträckorna, vilka omfattas av ett eller flera kontrakt om allmännyttiga tjänster i enlighet med gemenskapslagstiftningen. I detta fall ska medlemsstaten på ett icke-diskriminerande sätt fastställa kriterier för att avgöra om trafiken i fråga allvarligt skulle skada lönsamheten hos ovan nämnda jämförbara trafik och ska på kommissionens begäran förmedla dem till kommissionen,

e) en medlemsstat beslutar, på grundval av en detaljerad analys, att huvudsyftet med trafiken inte är att transportera passagerare mellan hållplatser som ligger i olika medlemsstater.

Om befintlig internationell busstrafik, på grund av exceptionella skäl som inte hade kunnat förutses då tillståndet beviljades, allvarligt påverkar lönsamheten hos jämförbar trafik på de direkt berörda sträckorna, vilka omfattas av ett eller flera kontrakt om allmännyttiga tjänster i enlighet med gemenskapslagstiftningen, får en medlemsstat, med kommissionens samtycke och efter att ha varslat transportföretaget sex månader tidigare, tillfälligt upphäva eller återkalla tillståndet att bedriva internationell busstrafik.

Den omständigheten att ett transportföretag erbjuder lägre priser än andra vägtransportföretag eller den omständigheten att förbindelsen i fråga redan trafikeras av andra vägtransportföretag ska inte i sig utgöra ett skäl för att avslå ansökan.

5. Den tillståndsgivande myndigheten och de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater som ska delta i förfarandet för samtycke enligt punkt 1 får endast avslå ansökningar av skäl som föreskrivs i denna förordning.

6. När den tillståndsgivande myndigheten har fullföljt det förfarande som anges i punkterna 1 – 5, ska den bevilja tillståndet eller ge formellt avslag på ansökan.

Beslut att avslå en ansökan ska innehålla de skäl som ligger till grund för beslutet. Medlemsstaterna ska säkerställa att transportföretag får tillfälle att göra sin rätt gällande i fall då ansökan avslås.

Den tillståndsgivande myndigheten ska informera alla myndigheter som avses i punkt 1 om dess beslut och skicka dem en kopia av varje tillstånd.

7. Om det vid tillämpningen av förfarandet för samtycke i punkt 1 inte blir möjligt för den tillståndsgivande myndigheten att uppnå den nödvändiga enigheten för att fatta beslut, får frågan hänskjutas till kommissionen inom två månader från den dag då en eller flera av de tillfrågade medlemsstaterna i enlighet med punkt 1 meddelade ett negativt beslut.

8. Kommissionen ska, efter samråd med de berörda medlemsstaterna, inom fyra månader efter det att den har tagit emot meddelandet från den tillståndsgivande myndigheten fatta ett beslut som ska träda i kraft 30 dagar efter anmälan till de berörda medlemsstaterna.

9. Kommissionens beslut ska gälla fram till dess att en överenskommelse träffas mellan de berörda medlemsstaterna.

Artikel 9

Förnyelse och ändring av tillstånd

Artikel 8 ska i tillämpliga delar också gälla ansökningar om förnyelse av tillstånd eller om ändring av de villkor för tillstånd under vilka den tjänst som omfattas av tillstånd ska tillhandahållas.

Vid mindre ändringar av villkor för tillstånd, särskilt ändringar av turtätheten, taxor och tidtabeller, behöver den tillståndsgivande myndigheten endast lämna de övriga berörda medlemsstaterna upplysningar som berör ändringen.

De berörda medlemsstaterna får komma överens om att överlåta till den tillståndsgivande myndigheten att ensam besluta om ändringar av villkor för tillstånd.

Artikel 10

Upphörande av tillstånd

1. Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg [1] ska ett linjetrafiktillstånd upphöra att gälla vid utgången av giltighetstiden eller tre månader efter det att den tillståndsgivande myndigheten har tagit emot en anmälan från tillståndshavaren om att han avser att lägga ned trafiken. En sådan anmälan ska innehålla en utförlig motivering med angivande av skälen därtill.

2. Om det inte längre finns något behov av en viss trafik ska tiden efter anmälan i punkt 1 uppgå till en månad.

3. Den tillståndsgivande myndigheten ska underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga berörda medlemsstaterna om att tillståndet har upphört att gälla.

[1] EUT L 315, 3.12.2007, s. 1.

4. Tillståndshavaren ska en månad i förväg på lämpligt sätt underrätta dem som utnyttjar trafiken om att den läggs ned.

Artikel 11

Transportföretagens skyldigheter

1. Med undantag för force majeure ska det transportföretag som bedriver linjetrafik fram till den dag då tillståndet upphör att gälla vidta de åtgärder som är nödvändiga för att upprätthålla en trafik som uppfyller kraven på kontinuitet, regelbundenhet och kapacitet samt följer de övriga villkor som den behöriga myndigheten har fastställt i enlighet med artikel 6.3.

2. Transportföretaget ska informera om linjesträckningen, hållplatserna, tidtabellen, biljettpriserna och transportvillkoren på ett sådant sätt att informationen är lätt tillgänglig för alla trafikanter.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 1370/2007 ska det vara möjligt för de berörda medlemsstaterna att efter överenskommelse med varandra och med tillståndshavaren ändra villkoren för trafiken på linjen.

KAPITEL IV

TILLFÄLLIG TRAFIK SAMT ANNAN TRAFIK SOM INTE KRÄVER TILLSTÅND

Artikel 12

Kontrolldokument

1. Tillfällig trafik, med undantag av den trafik som avses i artikel 5.3 andra stycket, ska bedrivas med stöd av ett färdblad.

2. Transportföretag som bedriver tillfällig trafik ska fylla i ett färdblad före varje resa.

3. Färdbladet ska innehålla minst följande uppgifter:

a) Slag av trafik.

b) Den huvudsakliga färdvägen.

c) Berörda transportföretag.

4. Häften med färdblad ska utfärdas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där transportföretaget är etablerat eller av organ som dessa myndigheter utser.

5. Kommissionen ska fastställa färdbladets och färdbladshäftets format och villkor för hur de ska användas. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 26.2.

6. För speciell linjetrafik enligt artikel 5.2 tredje stycket ska avtalet eller en bestyrkt kopia av detta fungera som kontrolldokument.

Artikel 13

Lokala utflykter

I samband med internationell tillfällig trafik får ett transportföretag bedriva tillfällig trafik (lokala utflykter) i en annan medlemsstat än etableringsmedlemsstaten.

Sådan trafik ska vara avsedd för passagerare som inte är bosatta i medlemsstaten och som tidigare har transporterats av transportföretaget i sådan internationell trafik som avses i första stycket och ska ske med samma fordon eller ett annat fordon som tillhör samma transportföretag eller grupp av transportföretag.

KAPITEL V

CABOTAGETRAFIK

Artikel 14

Allmän princip

Varje transportföretag som bedriver yrkesmässig persontransport på väg och som innehar ett gemenskapstillstånd ska på de villkor som fastställs i detta kapitel och utan att diskrimineras på grund av nationalitet eller etableringsort tillåtas att utföra sådan cabotagetrafik som anges i artikel 15.

Artikel 15

Tillåten cabotagetrafik

Cabotagetrafik ska vara tillåten för följande trafik:

a) Speciell linjetrafik, förutsatt att ett avtal om denna har träffats mellan arrangören och transportföretaget.

b) Tillfällig trafik.

c) Linjetrafik som bedrivs av ett transportföretag som inte är hemmahörande i värdmedlemsstaten och som äger rum i samband med internationell linjetrafik enligt denna förordning, med undantag av transporter som uppfyller transportbehov i en storstad eller tätort, eller transportbehov mellan staden eller tätorten och dess ytterområden. Cabotagetrafik får inte ske annat än i samband med denna internationella trafik.

Artikel 16

Regler för cabotagetrafik

1. På verksamhet med cabotagetrafik ska, då inte annat följer av gemenskapslagstiftning, gällande lagar och andra författningar i värdmedlemsstaten tillämpas på följande områden:

a) Villkor för transportavtal.

b) Vikt och mått på vägfordon.

c) Särskilda krav som ställs för vissa passagerarkategorier, nämligen skolelever, barn och rörelsehindrade personer.

d) Kör- och vilotider.

e) Mervärdesskatt på transporttjänster.

Vikt och mått, som nämns i första stycket b, får då så är lämpligt överstiga dem som tillämpas i den medlemsstat där transportföretaget är etablerat, men får under inga förhållanden överstiga de gränser som gäller för nationell trafik i värdmedlemsstaten eller de tekniska egenskaper som anges i de bevis som avses i artikel 6.1 i direktiv 96/53/EG.

2. För verksamhet med cabotagetrafik för den trafik som avses i artikel 15 c ska, med förbehåll för vad som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen, de lagar och andra författningar om krav på tillstånd, anbudsförfaranden, förbindelser, regelbundenhet, kontinuitet, frekvens och färdvägar gälla som är i kraft i värdmedlemsstaten.

3. De tekniska specifikationer för konstruktion och utrustning som ska uppfyllas av fordon som används i cabotagetrafik ska vara de som fastställs för fordon som används i internationella transporter.

4. De nationella lagar och andra författningar som avses i punkterna 1 och 2 ska tillämpas på utlandsetablerade transportföretag på samma villkor som de som tillämpas på transportföretag som är etablerade i värdmedlemsstaten, så att varje diskriminering på grund av nationalitet eller etableringsort förhindras.

Artikel 17

Kontrolldokument för cabotagetrafik

1. För sådan cabotagetrafik som bedrivs i form av tillfällig trafik ska det finnas ett färdblad i enlighet med artikel 12, som ska förvaras i fordonet och uppvisas på begäran av behörig kontrollant.

2. Följande uppgifter ska föras in i färdbladet:

a) Avreseort och bestämmelseort för trafiken.

b) De datum då transporten påbörjas respektive upphör.

3. Färdbladen ska utfärdas i häften, i enlighet med artikel 12, som har bestyrkts av den behöriga myndigheten eller det behöriga organet i etableringsmedlemsstaten.

4. I fråga om speciell linjetrafik ska det avtal som har slutits mellan transportföretaget och arrangören av transporten, eller en bestyrkt kopia av detta avtal, tjäna som kontrolldokument.

Ett färdblad ska dock fyllas i som en månatlig sammanställning.

5. Använda färdblad ska återsändas till den behöriga myndigheten eller det behöriga organet i etableringsmedlemsstaten enligt förfaranden som ska fastställas av denna myndighet eller detta organ.

KAPITEL VI

KONTROLLER OCH SANKTIONER

Artikel 18

Färdbiljetter

1. Transportföretag som bedriver linjetrafik, dock ej speciell linjetrafik, ska utfärda antingen individuella eller kollektiva färdbiljetter som innehåller uppgifter om

a) avrese- och bestämmelseorter samt i förekommande fall återresan,

b) färdbiljettens giltighetstid,

c) taxan för resan.

2. Den färdbiljett som föreskrivs i punkt 1 ska på begäran uppvisas för en behörig kontrollant.

Artikel 19

Kontroll under resan och hos företagen

1. Tillståndet eller kontrolldokumentet ska medföras i fordonet och på begäran uppvisas för en behörig kontrollant.

2. Transportföretag som bedriver internationell persontransport med buss ska tillåta kontroller som är avsedda att säkerställa att verksamheten bedrivs korrekt, särskilt i fråga om kör- och vilotider. Vid tillämpningen av denna förordning ska behöriga kontrollanter ha rätt att

a) kontrollera bokföring och andra handlingar som har samband med transportföretagets drift,

b) göra kopior av eller utdrag ur bokföringen och handlingar på stället,

c) få tillträde till transportföretagets samtliga lokaler, anläggningar och fordon,

d) få tillgång till alla uppgifter som finns i bokföring, handlingar eller databaser.

Artikel 20

Ömsesidigt bistånd

Medlemsstaterna ska bistå varandra vid säkerställandet av att denna förordning tillämpas och övervakas. De ska utbyta information via de nationella kontaktpunkter som har upprättats i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 1071/2009.

Artikel 21

Återkallelse av gemenskapstillstånd och tillstånd

1. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där transportföretaget är etablerat ska återkalla gemenskapstillståndet om innehavaren

a) inte längre uppfyller villkoren i artikel 3.1,

b) har gett felaktig information om de uppgifter som behövdes för utfärdande av gemenskapstillståndet.

2. Den tillståndsgivande myndigheten ska återkalla tillståndet om tillståndshavaren inte längre uppfyller de villkor som låg till grund för utfärdandet i enlighet med denna förordning, särskilt om medlemsstaten där transportföretaget är etablerat begär detta. Myndigheten ska omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten om detta.

Artikel 22

Sanktioner som åläggs av etableringsmedlemsstaten för överträdelser

1. Om en allvarlig överträdelse av gemenskapens vägtransportlagstiftning begås eller uppdagas i någon av medlemsstaterna, särskilt beträffande regler för fordon, kör- och vilotider för förare och bedrivande, utan tillstånd, av parallell eller tillfällig trafik enligt artikel 5.1 femte stycket, ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där företaget som har gjort sig skyldigt till överträdelsen är etablerat vidta lämpliga åtgärder, vilket kan inbegripa en varning om detta föreskrivs i nationell lagstiftning, för att behandla ärendet. Detta kan bland annat leda till åläggande av följande administrativa sanktioner:

a) Tillfällig eller permanent återkallelse av vissa eller alla bestyrkta kopior av gemenskapstillståndet.

b) Tillfällig eller permanent återkallelse av gemenskapstillståndet.

Sanktionerna får bestämmas efter det slutliga avgörandet i ärendet varvid det ska beaktas hur allvarlig den överträdelse är som innehavaren av gemenskapstillståndet har gjort sig skyldig till och det totala antal bestyrkta kopior av tillståndet som innehas för internationell trafik.

2. De behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten ska så snart som möjligt, och senast inom sex veckor efter det slutliga avgörandet i ärendet, underrätta de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där överträdelserna uppdagades om huruvida de sanktioner som anges i punkt 1 har ålagts, och i så fall vilken eller vilka.

Om sådana sanktioner inte åläggs ska de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten ange skälen för detta.

3. De behöriga myndigheterna ska se till att de sanktioner som åläggs det berörda transportföretaget i sin helhet står i proportion till den eller de överträdelser som gav upphov till sanktionerna och ta hänsyn till eventuella sanktioner som har ålagts för samma överträdelse i den medlemsstat där överträdelserna uppdagades.

4. Denna artikel påverkar inte möjligheten för de behöriga myndigheterna i transportföretagets etableringsmedlemsstat att väcka talan vid nationell domstol. Om en sådan talan väcks ska den berörda myndigheten underrätta de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där överträdelserna uppdagades om detta.

5. Medlemsstaterna ska se till att transportföretagen har rätt att överklaga varje administrativ sanktion som ålagts dem i enlighet med denna artikel.

Artikel 23

Sanktioner som ålagts av värdmedlemsstaten för överträdelser

1. När de behöriga myndigheterna i en medlemsstat får kännedom om att ett transportföretag hemmahörande i en annan medlemsstat allvarligt överträtt denna förordning eller gemenskapens vägtransportlagstiftning, ska den medlemsstat där överträdelsen uppdagades till de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten så snart som möjligt och senast inom sex veckor efter det slutliga avgörandet i ärendet, översända följande information:

a) En beskrivning av överträdelsen och när (datum och klockslag) den begicks.

b) Kategori och typ av överträdelse samt hur allvarlig den är.

c) Sanktioner som ålagts respektive verkställts.

De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten får begära att de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten ålägger administrativa sanktioner i enlighet med artikel 22.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna för brottmål får de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten ålägga sanktioner mot transportföretag som är hemmahörande i en annan medlemsstat och som vid cabotagetrafik på värdmedlemsstatens territorium överträtt denna förordning eller nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning på vägtransportområdet. Dessa sanktioner ska åläggas utan diskriminering och kan bland annat utgöras av en varning eller, vid en allvarlig överträdelse, ett tidsbegränsat förbud att bedriva cabotagetrafik på den värdmedlemsstats territorium inom vilken överträdelsen begicks.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att transportföretagen har rätt att överklaga varje administrativ sanktion som ålagts dem i enlighet med denna artikel.

Artikel 24

Registrering i nationella elektroniska register

Varje medlemsstat ska se till att uppgifter om allvarliga överträdelser av gemenskapens vägtransportlagstiftning som begåtts av transportföretag som är etablerade på dess territorium och för vilka det i någon medlemsstat ålagts en sanktion samt tillfällig eller permanent återkallelse av gemenskapstillståndet eller av den bestyrkta kopian av detta registreras i det nationella elektroniska registret över transportföretag. Uppgifter i registret om tillfällig eller permanent återkallelse av gemenskapstillstånd ska ligga kvar i databasen under minst två år räknat från den tidpunkt när återkallelsen löper ut, om det rör sig om tillfällig återkallelse, eller från dagen för återkallelsen, om det rör sig om permanent återkallelse.

KAPITEL VII

GENOMFÖRANDE

Artikel 25

Överenskommelser mellan medlemsstater

1. Medlemsstaterna får ingå bilaterala och multilaterala avtal om ytterligare liberalisering av sådan trafik som omfattas av denna förordning, särskilt i fråga om tillståndssystemet och om förenkling eller avskaffande av kontrolldokument, särskilt i gränsregioner.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om avtal som de ingår i enlighet med punkt 1.

Artikel 26

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 18.1 i rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter ([1]).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och 5a.5 b samt artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 27

Sanktioner

Medlemsstaterna ska besluta om sanktioner vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och de ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de genomförs. De sanktioner som fastställs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa bestämmelser senast den 4 december 2011 och ska snarast meddela alla därefter gjorda förändringar som påverkar dem.

Medlemsstaterna ska säkerställa att alla sådana åtgärder vidtas utan att transportföretag diskrimineras på grund av nationalitet eller etableringsort.

Artikel 28

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska vartannat år meddela kommissionen hur många tillstånd för linjetrafik som har utfärdats föregående år och det totala antalet tillstånd för linjetrafik som är giltiga när denna rapporteringsperiod löper ut. Denna information ska lämnas in separat för varje bestämmelseland för linjetrafiken. Medlemsstaterna ska också meddela kommissionen uppgifter om den cabotagetrafik i form av speciell linjetrafik och tillfällig trafik som inhemska transportbolag utför under rapporteringsperioden.

2. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten ska vartannat år till kommissionen översända statistik över antalet tillstånd som har utfärdats för cabotagetrafik i form av linjetrafik i enlighet med artikel 15 c.

3. Kommissionen ska fastställa formatet på den tabell som ska användas vid inlämnandet av den statistik som avses i punkt 2. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 26.2.

4. Medlemsstaterna ska senast den 31 januari varje år underrätta kommissionen om hur många transportföretag som var innehavare av ett gemenskapstillstånd den 31 december föregående år och om hur många bestyrkta kopior, svarande mot antalet fordon i trafik, det fanns vid den tidpunkten.

Artikel 29

Ändring av förordning (EG) nr 561/2006

I artikel 8 i förordning (EG) nr 561/2006 ska följande punkt införas:

”6a. Genom undantag från punkt 6 får en förare som utför en enstaka tillfällig internationell persontransport enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss ([*]), skjuta upp veckovilan i högst tolv på varandra följande 24-timmarsperioder räknat från slutet av föregående normala veckovila, förutsatt att

a) transporten varar i minst 24 på varandra följande timmar i en annan medlemsstat eller i ett annat tredjeland, som omfattas av denna förordning, än där transporten påbörjades,

b) föraren efter tillämpning av undantaget tar ut

i) antingen två normala veckovilor, eller

([1]) EGT L 370, 31.12.1985, s. 8.

ii) en normal veckovila och en reducerad veckovila som omfattar minst 24 timmar; minskningen ska emellertid kompenseras av en likvärdig sammanhängande veckovila före slutet av den tredje vecka som infaller efter undantagsperioden,

c) fordonet, efter den 1 januari 2014, är utrustat med färdskrivare enligt kraven i bilaga IB till förordning (EEG) nr 3821/85, och

d) fordonet, efter den 1 januari 2014, och om det används för transporter som sker under perioden 22.00–06.00, har fler än en förare eller den körtid som avses i artikel 7 minskas till tre timmar.

Kommissionen ska noggrant övervaka hur detta undantag utnyttjas i syfte att säkerställa att mycket strikta villkor för trafiksäkerheten upprätthålls, särskilt genom att kontrollera att den sammanlagda körtiden under den period som omfattas av undantaget inte överskrids. Senast den 4 december 2012 ska kommissionen utarbeta en rapport för att bedöma följderna av undantaget när det gäller både trafiksäkerhet och sociala aspekter. Om kommissionen bedömer detta vara lämpligt ska den föreslå att denna förordning ändras i detta hänseende.

(*) EUT L 300, 14.11.2009, s. 88”

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 30

Upphävanden

Förordningarna (EEG) nr 684/92 och (EG) nr 12/98 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 31

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 4 december 2011, med undantag för artikel 29 som ska tillämpas från och med den 4 juni 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 21 oktober 2009.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*
J. BUZEK	C. MALMSTRÖM

BILAGA I

Säkerhetskomponenter för gemenskapstillståndet

Gemenskapstillståndet måste innehålla minst två av följande säkerhetskomponenter:

— Ett hologram.

— Särskilda fibrer i pappret vilka blir synliga i ultraviolett ljus.

— Minst en rad i mikrotryck (text synlig enbart med förstoringsglas och som inte återges av fotokopieringsmaskiner).

— Tecken, symboler eller mönster med taktil effekt.

— Dubbel numrering: serienummer och utfärdandenummer.

— En säkerhetsutformad bakgrund med fint guillochemönster och iristryck.

BILAGA II

Mall för gemenskapstillståndet

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

(a)

(Ljusblått (Pantone) papper, format DIN A4 cellulosapapper, 100 g/m^2 eller mer)

(Första sidan av tillståndet)

(Text på det officiella språket eller på ett eller flera officiella språk i den medlemsstat som utfärdar tillståndet)

Landsbeteckning för den medlemsstat ([1]) som utfärdar tillståndet	Namn på behörig myndighet eller behörigt organ

TILLSTÅND nr ...

(eller)

BESTYRKT KOPIA NR

för internationell persontransport på väg med buss i yrkesmässig trafik

Detta tillstånds innehavare ([2]) .....
.....
.....

får utföra yrkesmässig internationell persontransport på gemenskapens territorium i enlighet med villkoren i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransport med buss och i enlighet med de allmänna bestämmelserna i detta tillstånd.

Särskilda anmärkningar:	
.....	
Detta tillstånd är giltigt fr.o.m. den	t.o.m. den .....
Utfärdat i	den .....
..... ([3])	

([1]) Följande är medlemsstaternas landsbeteckningar: (B) Belgien, (BG) Bulgarien, (CZ) Tjeckien, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (EST) Estland, (IRL) Irland, (GR) Grekland, (E) Spanien, (F) Frankrike, (I) Italien, (CY) Cypern, (LV) Lettland, (LT) Litauen, (L) Luxemburg, (H) Ungern, (MT) Malta, (NL) Nederländerna, (A) Österrike, (PL) Polen, (P) Portugal, (RO) Rumänien, (SLO) Slovenien, (SK) Slovakien, (FIN) Finland, (S) Sverige, (UK) Förenade kungariket.

([2]) Transportföretagets namn eller firmanamn och fullständiga adress.

([3]) Underskrift och stämpel från den behöriga myndighet eller det behöriga organ som utfärdar tillståndet.

(b)

(Andra sidan av tillståndet)

(Text på det officiella språket eller på ett eller flera officiella språk i den medlemsstat som utfärdar tillståndet)

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1. Detta tillstånd är utfärdat i enlighet med förordning (EG) nr 1073/2009.

2. Detta tillstånd är utfärdat av de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten till ett sådant transportföretag i yrkesmässig trafik som

   a) i etableringsmedlemsstaten har tillstånd att bedriva trafik med buss i form av linjetrafik inbegripet speciell linjetrafik eller tillfällig trafik,

   b) uppfyller villkoren i gemenskapsreglerna om rätt att yrkesmässigt bedriva nationella och internationella persontransporter på väg, och

   c) följer de rättsliga kraven för förare och fordon.

3. Detta tillstånd berättigar innehavaren att, på den sträcka av alla trafikerade linjer som ligger inom gemenskapens territorium, yrkesmässigt utföra internationella persontransporter med buss på väg

   a) med avreseort och bestämmelseort i två olika medlemsstater, med eller utan transitering genom en eller flera medlemsstater eller tredjeländer,

   b) med avreseort och bestämmelseort i en och samma medlemsstat, varvid passagerare tas upp eller släpps av i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland,

   c) med avreseort i en medlemsstat och bestämmelseort i tredjeland eller tvärtom, med eller utan transitering genom en eller flera medlemsstater eller tredjeländer,

   d) mellan tredjeland med transitering genom en eller flera medlemsstaters territorium,

   samt berättigar honom till att anordna färd utan passagerare i samband med hans transporter enligt villkoren i förordning (EG) nr 1073/2009.

   Vid transporter med avreseplats i en medlemsstat och med bestämmelseort i ett tredjeland och omvänt ska förordning (EG) nr 1073/2009 gälla för den del av resan som utgörs av transitering genom en annan medlemsstats territorium. Den gäller inte för den del av resan som företas på den medlemsstats territorium där passagerare tas upp eller släpps av, så länge nödvändiga avtal inte har träffats mellan gemenskapen och det berörda tredjelandet.

4. Tillståndet är personligt och kan inte överlåtas.

5. Tillståndet kan återkallas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har utfärdat det om transportföretaget

   a) inte längre uppfyller villkoren i artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1073/2009,

   b) har lämnat felaktiga uppgifter om förhållanden som måste redovisas för att tillståndet ska kunna utfärdas eller förnyas,

   c) har gjort sig skyldigt till en allvarlig överträdelse eller överträdelser av, gemenskapens vägtransportlagstiftning i en medlemsstat, särskilt de regler som gäller för fordon, kör- och vilotider för förare och utförande, utan tillstånd, av parallell eller tillfällig trafik enligt artikel 5.1 femte stycket i förordning (EG) nr 1073/2009. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där företaget som har gjort sig skyldig till överträdelsen är etablerat kan även återkalla gemenskapstillståndet och/eller tillfälligt eller permanent återkalla en del av eller alla de bestyrkta kopiorna av gemenskapstillståndet.

   Sanktionerna ska åläggas i förhållande till hur allvarlig den överträdelse som innehavaren av gemenskapstillståndet gjort sig skyldig till är och i förhållande till det totala antalet bestyrkta kopior som han förfogar över för sin internationella trafik.

6. Tillståndshandlingen i original ska förvaras av transportföretaget. En bestyrkt kopia av tillståndet ska medföras i varje fordon som används i en internationell transport.

7. Tillståndet ska visas upp på begäran av en behörig kontrollant.

8. Innehavaren ska, på varje medlemsstats territorium, följa den statens gällande lagar och andra författningar, särskilt dem som rör transport och trafik.

9. Med *linjetrafik* avses persontransporter vid regelbundna tider längs bestämda färdvägar, varvid passagerarna får stiga på och av vid i förväg bestämda hållplatser. Linjetrafik ska vara allmänt tillgänglig, dock med förbehåll för obligatorisk platsreservation där så är lämpligt.

Trafikens reguljära karaktär påverkas inte av att villkoren för att bedriva trafiken anpassas.

För linjetrafik krävs tillstånd.

Med *speciell linjetrafik* avses linjetrafik, oavsett vem som bedriver den, som befordrar särskilda kategorier av passagerare med uteslutande av andra passagerare vid regelbundna tider längs bestämda färdvägar, varvid passagerarna får stiga på och av vid i förväg bestämda hållplatser.

Speciell linjetrafik ska inbegripa:

a) Transport av anställda mellan hemmet och arbetsplatsen.

b) Transport av elever och studerande till och från utbildningsanstalter.

Det förhållandet att den speciella trafiken anpassas efter användarnas behov ändrar inte dess karaktär av linjetrafik.

Tillstånd krävs inte för speciell linjetrafik om den omfattas av ett avtal som har träffats mellan arrangören och transportföretaget.

Tillstånd krävs för parallell eller tillfällig trafik som betjänar samma kundkrets som den befintliga linjetrafiken.

Med *tillfällig trafik* avses sådan trafik som inte utgör linjetrafik, inbegripet speciell linjetrafik, och som särskilt är inriktad på befordran av grupper som har bildats av arrangören eller av transportföretaget. För parallell och tillfällig trafik som är jämförbar med befintlig linjetrafik och som vänder sig till linjetrafikens kundkrets gäller det förfarande för tillståndsprövning som anges i kapitel III i förordning (EG) nr 1073/2009. Denna trafik ska betraktas som tillfällig även om den sker med särskilda intervall.

Tillstånd krävs inte för tillfällig trafik.

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 684/92	Förordning (EG) nr 12/98	Denna förordning
Artikel 1		Artikel 1
Artikel 2.1.1	Artikel 2.1	Artikel 2.2, artikel 5.1
Artikel 2.1.2	Artikel 2.2	Artikel 2.3, artikel 5.2
Artikel 2.1.3		Artikel 5.1 femte stycket
Artikel 2.3.1	Artikel 2.3	Artikel 2.4, artikel 5.3
Artikel 2.3.3		Artikel 5.3
Artikel 2.3.4		Artikel 5.3
Artikel 2.4		Artikel 2.5, artikel 5.5
Artikel 3		Artikel 3
Artikel 3a		Artikel 4
Artikel 4		Artikel 5
Artikel 5		Artikel 6
Artikel 6		Artikel 7
Artikel 7		Artikel 8
Artikel 8		Artikel 9
Artikel 9		Artikel 10
Artikel 10		Artikel 11
Artikel 11		Artikel 12
Artikel 12		Artikel 13
Artikel 13		Artikel 5.5
	Artikel 1	Artikel 14
	Artikel 2.4	
	Artikel 3	Artikel 15
	Artikel 4	Artikel 16
	Artikel 5	Artikel 4.3
	Artikel 6	Artikel 17
	Artikel 7	Artikel 28.3
	Artikel 8	Artikel 26
	Artikel 9	
Artikel 14		Artikel 18
Artikel 15		Artikel 19
	Artikel 11.1	Artikel 20
Artikel 16.1		Artikel 21.1
Artikel 16.2		Artikel 21.2
Artikel 16.3		Artikel 22.1
Artikel 16.4		Artikel 23.1
Artikel 16.5		Artikel 22.2
	Artikel 11.2	Artikel 23.2
	Artikel 11.3	Artikel 23.2
	Artikel 11.4	
	Artikel 12	Artikel 22.5, artikel 23

Förordning (EEG) nr 684/92	Förordning (EG) nr 12/98	Denna förordning
	Artikel 13	
Artikel 16a	Artikel 10	Artikel 26
Artikel 17		
Artikel 18		Artikel 25
Artikel 19	Artikel 14	Artikel 27
Artikel 20		
Artikel 21		Artikel 30
Artikel 22	Artikel 15	Artikel 31
Bilaga		Bilaga II